

Aceasta era ziua specială pe care Cristina o aștepta de mult. Era ultima zi de școală. Venise, în sfârșit, vremea să meargă împreună cu familia în Țara Sfântă. Cristina și-a luat rămas bun de la prietenii săi, fiind încântată de gândul că merge să-și facă bagajul și să plece în vacanță.

–Te mai duci în Țara Sfântă?, a întrebat Cati, cea mai bună prietenă a ei.

–Da! Merg să văd unde S-a născut Domnul nostru Iisus Hristos, a răspuns Cristina.

Cristina și-a pregătit o valiză specială. A pus în ea carioci, creioane colorate, hârtie și mica ei Biblie. Avea de gând să le folosească pentru a avea o ocupație în timpul zborului care urma să dureze multe ore. Tatăl ei vizitase Țara Sfântă mai înainte, împreună cu alți oameni de la biserică lor. El i-a explicat Cristinei că această vizită se numea pelerinaj. Un pelerinaj este o călătorie specială la un loc sfânt. Tatăl Cristinei vorbise adesea despre dorința lui de a-i duce pe Cristina și pe fratele ei, Nicolae, la Locurile Sfinte. Acum puteau și ei să fie pelerini!

Cristina și Nicolae mergeau cu adevărat în țara unde a început creștinismul. Urmau să viziteze multe dintre locurile unde Domnul nostru Iisus Hristos a mers în timpul viețuirii Sale pe pământ. Cristina știa de la tatăl ei că această țară era una specială. El întotdeauna le spunea celorlalți:

–Ar trebui să prețuim Țara Sfântă, deoarece Domnul nostru a ales să Se nască și să trăiască în această țară. Ierusalimul este locul de naștere al credinței noastre și maica tuturor Bisericilor.

Cristina avea să vadă, în sfârșit, cu propriii ochi lucrurile minunate despre care tatăl ei povestise.

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Ps. 117, 24

După o lungă călătorie cu avionul, prima oprire a fost la frumoasa Biserică a Bunei Vestiri din Nazaret, în ținutul numit Galileea.

–Uau! Mamă, chiar acesta este locul unde îngerul s-a arătat Fecioarei Maria pentru a-i da vestea cea bună a Nașterii Domnului?, a întrebat Cristina.

–Da, draga mea. Știm că acest eveniment este numit Buna Vestire deoarece vestea cea bună a fost anunțată chiar aici. Noi sărbătorim această zi sfântă în fiecare an, pe 25 martie. Dumnezeu a ales-o pe Fecioara Maria să fie Mama lui Iisus. Noi o numim Născătoare de Dumnezeu. Acest nume special arată că ea este cea care L-a născut pe Dumnezeu pe pământ, a spus mama.

Tatăl a adăugat:

–Îți aduci aminte că ai citit în Biblie că Fecioara Maria a fost logodită cu Iosif, un tâmplar, care era un urmaș direct al regelui David? Ei locuiau în Nazaret atunci când Irod cel Mare era rege în Iudeea.

Cristina a văzut mica fântână din interiorul bisericuței. A putut să aprindă lumânări în același loc unde Fecioara Maria luase apă de la izvor în ziua în care Arhanghelul Gavriil i s-a arătat și i-a zis:

–Bucură-te, Marie, Domnul este cu tine! Binecuvântată ești tu între femei!.

Maria a fost foarte tulburată de această salutare și s-a speriat. Dar îngerul i-a spus să nu se teamă, deoarece avea să nască un fiu și să-i pună numele Iisus. (Luca 1, 26-38)

Cristina s-a uitat prin biserică și a văzut multe cuvinte scrise în limbile arabă și rusă. Araba este limba creștinilor palestinieni. Alte icoane frumoase aveau pe ele scrise cuvinte în greacă. Cinci biserici diferite au fost construite pe locul unde se află izvorul, în centrul Nazaretului. Nu doar această biserică, ci multe alte biserici din Țara Sfântă au fost distruse în timp și reconstruite de multe ori.

*Și îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu.
Și iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus.*

Lc. 1, 30-31

